

KAHDEN MAAILMAN KANSALAISENA

Joh. 15:18-21

18. Jos maailma vihaa teitä, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä.

19. Jos te olisitte maailmasta, se rakastaisi omiaan. Mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen valinnut teidät maailmasta, siksi maailma vihaa teitä.

20. Muistakaa se sana, minkä sanoin teille: 'Palvelija ei ole herraansa suurempi.' Jos he ovat vainonneet minua, he vainoavat teitäkin. Jos he ovat ottaneet vastaan minun sanani, he ottavat vastaan teidänkin sananne.

21. Kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt.

Uskoon tulleiden todistukset

Kun lukee eri lehdistä uskovien todistuksia siitä, miten heidän uskoonsa on suhtauduttu kouluissa tai työpaikoilla, aika usein niissä todetaan, että usko ei ole aiheuttanut mitään ongelmia, pikemminkin päin vastoin: Uskoon tulleet ovat saaneet osakseen suurempaa luottamusta kuin aiemmin. Lukiessani tai kuullessani tällaista kiusaannun kuitenkin hiukan sisimmässäni. Onko niin, että Jeesuksen lupaus tekstissämme maailman vihasta ei toteudukaan meidän maassamme tai meidän keskellämme. Tulee jotenkin sellainen vaikutelma, että maamme on niin sivistynyt ja suvaitsevainen, etteihän meillä yksinkertaisesti voi esiintyä vihaa uskovia kohtaan.

Tähän kuvaan uskonnollisesti suvaitsevasta ja avarasta suomalaisesta tosin on hiukan tullut tahraa, kun tasavallan korkeimmilta palleilta Helsingin horisontista säälitellään uskonnollisen ahdasmielisyyden vallassa eläviä pohjoisemmassa asuvia ihmisiä. Maailman avaramielisyys ei taho millään riittää niihin asti, jotka sen mielestä eivät ole tarpeeksi suvaitsevaisia vaan haluavat pitäytyä Jumalan kirjoitettuun sanaan, Raamattuun.

Kodeissa ristiriitoja

Henkilökohtaisessa sielunhoidossa kohtaa myös sellaisia suomalaisia uskovia, joiden kotitausta on täysin evankeliumille vieras. Heidän joukossaan kohtaakin yllättävän paljon uskon tähden tulevaa syrjintää, hyljätynsi tulemista jopa vihaa nimen omaa perheen ja lähisuvun taholta. Tämä niin kuin esimerkiksi kotien väkivalta pysyy kuitenkin aika lailla piilossa siksi, että valta osa uskovista suomalaisista tulee tavalla tai toisella jonkinlaisesta herätysliiketaustasta eli kodeista, joissa on yleensä ollut Jumalan Sanaan myönteinen asenne.

Eräs kirkkoherra Kainuusta kysyi jumalanpalveluksen jälkeen erältä vasta uskoon tulleelta talon emäntä kuulumisia. Vastaus kuului: "Oli suuri riemu päästä taas Jumalan sanaa kuulemaan, mutta oli se melkoista kolinaa taas lähtiessä, kun mieheni oli kirveen kanssa lähtöäni estämässä. Mutta lähdin kuitenkin." Paljon tältä emännältä kärsivällisyyttä vaadittiin ja uskollisuutta Jumalan sanalle, mutta muutaman vuoden kuluttua kirkkoherra saattoi todeta, että mieskin tuli ehtoollispöytään vaimonsa kanssa.

Uskovien lihallisuus

Joskus keskusteluissa tulee sellainen tuntu, että uskovan joutuminen painostuksen kohteeksi ei voi johtua mistään muusta, kuin siitä, että hän itse on niin lihallinen tai

äkkijyrkkä uskossaan, että hän tarpeettomasti loukkaa ei-uskovia. Jos hän osoittaisi todellista kristillistä rakkautta ja nöyryyttä, ristiriitoja perheen ja suvun kanssa ei varmasti tulisi. Voi olla tietysti paljonkin perää tuossa väitteessä uskovien raadollisuudesta, mutta tekstimme osoittaa, että vihan ei tarvitse välttämättä siitä johtua. Jeesus ei milloinkaan tehnyt mitään muuta kuin hyvää lähimmäisilleen, ja siitä huolimatta Hän joutui vainotuksi ja tapetuksi.

Maailman hyväksyntä huonoa mainetta Jumalan valtakunnassa

Kun tämä maailma antaa oikein korkeat pisteet jollekin uskovalle tai seurakunnan työntekijälle, se sanoo jotain seuraavaan tapaan:

"Se ja se on todella mukava, rehti ja miellyttävä henkilö. Hän ei uskovaisenaakaan ole mikään tiukkapipoinen, ymmärtää tavallisia ihmisiä, kulttuurista ja ihmisten pikkupaheitakin. Ei hän tuomitse ketään. Hän on juuri sellainen kuin malliuskovan tuleekin."

Pelkään pahoin, että Jeesuksen arvio tällaisesta ihmisestä saattaa olla aika lailla toinen: Se, jonka tämä maailma ottaa avosylin vastaan, on tästä maailmasta ja siksi tämä maailma rakastaa omaansa.

Armahdetut syntiset

Jeesus tekee selkeän tai pikemminkin jyrkän eron niiden välillä, jotka ovat maailmasta ja niiden, jotka Hän on maailmasta valinnut. Kun uskovatkin usein yrittävät silotella eroa itsensä ja muiden välillä muun muassa toteamalla:

"Olemme aivan tavallisia armahdettuja syntisiä. Emme eroa mitenkään muista ihmisistä, paitsi siinä, että meidät on armahdettu."

Tällainen sinänsä toden tuntuinen lause saattaa kuitenkin pitää sisällään perusteellisen virhearvion.

Pelastetun ihmeellinen asema

Jeesuksen oma ei ole mikään tavallinen ihminen. Tekstimme edellä Jeesus sanoi, että Hän on viinipuu, johon uskovat on liitetty kantamaan hedelmää Hänen oman valintansa perusteella. Yksikään uskova ei voi tehdä mitään ilman yhteyttä Häneen, mutta Jeesuksessa he kantavat rakkauden hedelmää. Se taas, joka on maailmasta, kuivettuu pois ja heitetään lopulta tuleen. Uskova on siis Kristuksen ristin uhrin ja veren kautta ja Hänen ylösnousemuksensa voimasta liitetty taivaalliseen elämään. Se armo, jonka hän on saanut, on suunnattoman suuri. Se merkitsee Jumalalle kelpaavaksi julistamista, uutta syntymää, uskoa, jossa Pyhä Henki liittää hänet Kristuksen ylösnousemuselämään ja osallisuutta taivaallisesta perinnöstä. Se, että tämä armo on annettu meille syntisille, kun syntimme tunnustimme, ei totisesti tee tätä armoa vähäiseksi, vaan aivan käsittämättömän suureksi.

Maailman tila

Tällä maailmalla tekstimme tarkoittaa niitä ihmisiä, jotka elävät yleisen mielipiteen ja yleisten käsitysten mukaisesti etsien omaan elämäänsä tyydytystä ja nautintoa ohikiitävästä hetkestä ja synnistä. Heillä ei useimmiten ole edes tajua omasta syntisyydestään, vaikka he noin yleisenä toteamuksena saattavat tunnustaa olevansa heikkoja ja puutteellisia. Jos heille osoitetaan heidän todelliset syntinsä, he loukkaantuvat verisesti eivätkä suinkaan ole valmiita etsimään armoa osakseen.

Uskovan tila

Armahdettu syntinen on siis tästä maailmasta irtireväisty, syntinsä näkevä ja tunnustava, mutta Kristuksen tähden kokonaan uudesta taivaallisesta elämästä osalliseksi tullut pelastettu ihminen. Hän rakastaa Jeesusta, käsittelee rukouksessa kaikki asiansa Herran kasvojen edessä ja Pyhän Hengen voimasta haluaa rakastaa tämän maailman ihmisiä irti synnin kahleista Kristuksen vapauteen.

Maailman välinpitämättömyys

Jos tämä maailma ei uskovia vihaa, se johtuu siitä, että uskovat elävät samalla tavalla kuin tämä aikakin. He rakastavat rahaa niin kuin sekin, etsivät omia etujaan niin kuin sekin, suvaitsevat pikku vilppejä ja suhteellistavat totuutta niin kuin sekin. Maailmalla ei ole mitään pelättävää tällaisissa "avarissa ja suvaitsevissa" kristityissä, mutta ei se liioin heitä kuuntele. Tähän maailmaan mukautuneella kristillisyydellä ei itse asiassa ole maailmalle mitään kerrottavaa. Tai jos onkin, se on niitä viisauksia, joita se on tästä maailmasta itse oppinut. Maailma kyllä kuulee omaansa, mutta pian huomaa, että sen ei tarvitse niitä asioita hakea kristityiltä, heillähän on ne ilman kristillisyyttäkin. Jeesus ei tunne omikseen maailmaan rakastunutta kristikuntaa, jolta puuttuu Hänen elämänsä. Sen loppu on palaa kuin kuivuneet viinipuun oksat.

Uskovia vihataan ja kuunnellaan

Elävän uskon tuntomerkki ei siis ole tämän maailman suosio, vaan sen viha ja halveksunta. Jos maailma vihaa uskovia, niin se myös kuuntelee heitä. Maailmaan rakastuneen kristillisyyden puheet sivuutetaan syvällä välinpitämättömyydellä, mutta taivaallista totuutta, Raamatun Sanaa, lyhentämättömänä julistava kristillisuus joutuu toisaalta pilkan, vihan ja vainon kohteeksi, mutta toisaalta sen julistusta myös kuunnellaan, siitä otetaan vaarin, sen julistama Sana taivuttaa ihmisiä parannukseen ja uskoon. Siksi se ei etsi tämän ajan suosioita, vaan Kristuksen hyväksyntää.

Mistä maailman viha johtuu?

Miksi Jeesusta sitten oikein vihattiin, vaikka Hän puhui vain totta ja teki kaikille vain hyvää, antoi syntejä anteeksi, paransi sairaita ja vapautti riivaajien orjuuttamia. Hänhän osoitti pelkkää rakkautta. Eikö Jeesus kyennyt riittävän hyvin opettamaan ihmisiä, että Hänen hyvät tarkoituksensa olisi ymmärretty ja Hänen rakkautensa vastaanotettu. Eikö Jeesus kyennyt kyllin selvästi opettamaan ihmisille, että Hän ei vain tullut vaatimaan heiltä totuutta ja puhtautta, vaan että Hän itse tuli myös antamaan sen heille ilmaisena lahjana.

Siitä ei ollut kysymys. Jeesuksen julistuksessa ei ollut vikaa. Maailma kyllä ymmärsi totuuden, mutta se rakasti valhetta ja syntiä ja pimeyttä enemmän kuin totuutta ja rakkautta ja puhtautta. Tänäncään maailma ja sen ruhtinas Sielunvihollinen eivät ole muuttuneet. Se rakastaa kauniiseen ja miellyttävään pakettiin puettua valhetta, mutta vihaa suoraa totuutta. Toisaalta kuitenkin vain rakkaudessa julistettu kirpaiseva totuuden sana kykenee sen vastustuksen murtamaan.

Maailman voittaa Sana synnistä ja armosta

Maailmaa ei voita Kristuksen puolelle esimerkillisinkään kristillinen vaellus, niin äärimmäisen tärkeitä kuin se onkin. Maailma tarvitsee lain ja evankeliumin Sanaa, joka sille suullisesti viestitetään ja joka pakottaa sen joko hylkäämään sen tai ottamaan sen

vastaan. Juuri tässä kohden suomalaiset uskovat usein epäonnistuvat surkeasti. He eivät nuhtelee synnintekijöitä. Jeesus ei tyytynyt vain rohkaisemaan ja lohduttamaan, hän myös nuhteli ja osoitti synnin.

"Niin, mutta Jeesus olikin synnitön, mutta miten minä, joka olen itse syntinen voin toisia nuhdella siitä, mihin itsekkin olen syyllinen. Eihän siitä olisi edes mitään hyötyä. Ihmiset vain loukkaantuisivat eivätkä koskaan enää kuuntelisi meitä. Eikö heidän sisimpänsä ole ihan tarpeeksi täynnä ahdistusta ilmankin, pitääkö minun vielä lisätä heidän taakkojaan. Kyllähän he itse osaavat etsiä apua, kun sitä tarvitsevat."

Niinpä, niin, mutta kun Jeesus ei jättänyt ihmisiä rauhaan, vaan Hänen rakkautensa vaati Häntä varoittamaan heitä synnin seurauksista. Hänhän aivan itkien huusi, ihmisiä tekemään parannuksen ja tulemaan Hänen luokseen. Kyllä ihmiset loukkaantuivat Jeesukseenkin, ja he tulevat loukkaantumaan Sinuunkin, jos seuraat Häntä. Kyllä synnistä syyttävä herännyt omatunto aiheuttaa todellista ahdistusta, mutta vain sitä kautta myös löytyy armon tarve ja apu Golgatan ristiltä.

Totta on myös, että et voi nuhdella ihmisiä niistä synneistä, joissa itse elät, mutta luuletko Sinä itse sitten jotenkin selviäväsi taivasten valtakuntaan tekemättä omista synneistäsi jatkuvaa parannusta. Jos olet syntisi tunnustanut ja hyljännyt, niin Sinähän olet saanut Golgatan uhriveren tähden sen anteeksi. Nuhtelemalla toisia synnistä, Sinä pyrit johtamaan heitä saman Armahtajan luo, joka Sinut itsesikin armahti.

Vihaavan maailman on pakko kuunnella

Tekstimme osoittaa, että Herran oman julistamalla sanoilla on valtuutus itse Jeesukselta. Vihankin keskellä maailman on pakko niitä kuulla. Sen joukosta nousee myös niitä, jotka ottavat pelastuksen vastaan meidän todistuksemme kautta. Kiinassa evankeliumi on levinnyt kuin kulovalkea vainojen keskellä. Jos tänään uskovat ovat Suomessa kansan suosiossa, se ei välttämättä merkitse sitä, että maassamme vallitsee uskonnonvapaus ja korkea sivistystaso, jotka sinänsä ovat hyviä asioita. Se voi kertoa myös uskovien kansan luopumisesta Herran sanasta ja omista synneistään parannuksen laiminlyömistä.

Muualla maailmassa maksaa edelleen olla Herran seuraaja. Japanissa moni saa lähtöpassit kodistaan, kun hän lähtee seuraamaan Jeesusta. Kiinassa on yhä 250.000 mielipidevankia, joukossa epäluukuinen määrä kristittyjä. Koko maailmassa tämän vuosisadan aikana on keskimäärin 200.000 - 300.000 tuhatta kristittyä vuodessa surmattu uskonsa tähden. Eräissä muslimimaissa joka toinen Kristukseen uskonut tapetaan yhä tänään.

Marttyyriuteen asti

Eräs Afrikan sarvessa somalien parissa työskentelevä lähetti kertoi omista taisteluistaan:

"Kun aloimme työmme, eräs työtoveristamme huomautti minulle ja vaimolleni terävästi: <Jos onnistutte työssänne Kristuksen evankeliumin jakamisessa somalien keskuudessa, niin että heitä tulee uskoon, seuraa siitä sen, että joku heistä tapetaan.' Pudistimme tämän lauseen mielestämme jonkinmoisena lähetin kotimaan kertomuksiin kuuluvana liioitteluna, kunnes kolme ensimmäistä uskoon tulleista, joille sain opettaa sanaa

murhattiin uskonsa vuoksi."

"Tosiasiata on, että 60% tällaisille alueille jätetyistä uskovista joutuu kärsimään erittäin rajua vainoa jopa marttyyriutta. Epätoivoisia työtovereita on tullut luokseni, kun heidän vasta uskoon johtamiaan on piesty, heitetty pois kodistaan, ammuttu ja tapettu."

"Miten voit tunnetasolla ja hengellisellä tasolla oikeuttaa se tosiasian, että evankeliumin todistamisen seuraukset ovat usein vakavimmat niille, jotka ottavat todistuksemme vastaan kuin meille todistajille?"

"Kysymys on syvästi raamatullinen. Onko Jeesus kaiken tuon arvoinen? Sinulle todistajana? Entä sille, joka uskoo Jeesuksen sanaan? Onko Jeesus todella sen arvoinen, että en ainoastaan ole itse valmis kuolemaan Hänen tähtensä, vaan olen myös valmis aiheuttamaan sellaisen kuoleman, joka ottaa vastaan evankeliumin? Antaessani työhön ohjauskoulutusta minulla on tapa esittää uusille tulokkaille haaste: ~~E~~llet usko, että Jeesus on sitä, mitä Hän itse väittää olevansa - Tie, Totuus ja Elämä, todellinen Jumalan Poika ja ainoa tie taivaaseen - niin siinä tapauksessa pitää kiinnä suunne kiinni. Älkää saattako ketään tapettavaksi sellaisen tähden, mistä ette ole itsekään varmoja!"

Ristin tie

Niin, Herra ei milloinkaan luvannut, että Hänen seuraajansa tie olisi helppo. Ei Hän myöskään luvannut ystäviä, menestystä ja vaikutusvaltaa seuraansa lähteville. Meidät suomalaiset kristityt on huomaamattamme vallannut menestysajattelu uskonelämässämme. Jos uskosi on riittävän luja, niin terveytesi on taattu ja taloudellinen menestyksesikin varma. Missä Jeesus niin on luvannut? Sen tiedän, että Hän lupasi monia ahdistuksia, vainoja, väärinymmärrystä ja vihaa.

Ristin tie ei tarkoita ensi sijassa sitä, että tähän elämään sisältyy paljon sairautta ja kipua ja ahdistusta. Tämä maailmakin joutuu sitä kaikkea kokemaan. Ristin tie tarkoittaa sitä, että kun Sinä varoitat ei-uskovia synneistä ja kehoitat heitä parannukseen ja uskomaan Jeesuksen ihmeelliseen armoon, ihmiset alkavat vihata Sinua, koska he eivät halua tehdä parannusta.

Elämämme kuuluu Herralle

Silti kaiken tällaisen keskellä jatkuvasti monet ihmiset valitsevat Herran ristin tielle lähtemisen. Miksi he niin tekevät?

Herran itsensä tähden. Jos ja kun joku pääsee näkemään jotain syntiensä syvyydestä ja saa sitten omistaa Jeesuksen Kristuksen Golgatan uhrin perusteella ilmaisen pelastuksen, hän alkaa tajuta, että hänen elämänsä ei enää kuulukaan hänelle itselleen, vaan Jeesukselle, joka on hänet pelastanut. Herran suunnattoman armon ja rakkauden omistaminen vie Herran oman etsimään Herran parasta, kärsimään yhdessä Hänen kanssaan. Elämän yhteys Herraan vie hänet kantamaan rakkauden, rauhan ja totuuden hedelmää. Se hedelmä koituu muiden ihmisten pelastukseksi ja Isän kunniaksi.

Jeesuksen nimi

Maailma vihaa Herran omia Jeesuksen nimen tähden. Mitä mahtaa tuo Jeesuksen nimen tähden ilmaisu tarkoittaa. Viime sunnuntain tekstissä sanottiin, että missä kaksi tai kolme on kokoontunut Jeesuksen nimeen, siellä Hän itse on heidän kanssaan. Maailman viha ei kohdistu viime kädessä Herrasta todistavaan ja maailmaa synneistä

parannukseen kutsuvaa uskovaa hänen itsensä tähden, vaan siksi, että Jeesus itse on hänen kanssaan, vaikka maailma ei sitä itse tajuakaan.

Nimi Jeesushan tarkoittaa Pelastajaa. Jeesus pelastaa ihmiset synnistä. Hänen nimeensä on myös jokainen polvi notkistuva ja jokainen suu on antava Jumalalle kunnia tunnustamalla Jeesuksen Herraksi. Jeesus-nimeen sisältyy siis puhtaus ja valta. Hän ei vain vaadi puhtautta, vaan antaa sitä, Hän antaa synnit anteeksi ja puhdistaa kaikesta vääryydestä. Hän on samalla Herra, joka vaatii ehdotonta kuuliaisuutta.

Jeesuksen nimessä vaeltaminen

Jeesuksen nimessä vaeltaminen on päivittäistä Jeesuksen kohtaamista saadaksemme syntimme anteeksi ja puhdistuaksemme. Se on myös tulemista Herran eteen ja taivuttamista sydämemme kuuliaisiksi Hänelle. Jos vain ilottelemme Herran sanan ääressä, emmekä anna sen tutkia ja tuomita sydäntämme ja perata sieltä pois syntiä ja vääryyttä, kokoontumisemme sanan ääreen on turha. Jos haluamme kuulla Herran sanaa, mutta sitten itse päätellä, mikä sopii minulle ja mistä minun ei tarvitsekaan piitata, emme vaella Herran nimessä. Vain se, joka pysyy Herran totuuden ja armon sanassa henkilökohtaisessa vaelluksessaan, voi pysyä lujana, kun maailman viha ja monenlainen vääryys häntä kohtaavat.

Mikä on Sinun suhteesi Herraan tänään?

Herra kysyy Sinulta tänään: "Oletko Sinä maailman vai minun puolellani?"

Yritätkö vielä kulkea kahta tietä? Etkö tiedä, että maailman ystävyys on Herran vihaamista. Anna elämäsi kokonaan Herran käsiin! Pysy Herran Sanassa! Maailma katoaa ja sen himo, mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti. Herra kutsuu Sinua kapealle ja vaikealle tielle, joka vie elämään, koska sitä saa kulkea Hänen kanssaan. Älä lähde kulkemaan maailman laveaa ja helpompaa tietä, sillä sen päässä on kadotus!